

Dosarul nr. 1ra-736/2023
1-21074690-01-1ra-13052023

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Talpă Boris,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Mânăscurtă Igor,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului declarat de către procurorul delegat în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pascari Inga, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2023, în cauza penală privind-o pe

Pîslar Ina Xxxx, născută la xxxx, originară și domiciliată în mun. xxxx, str. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.12.2021 - 19.08.2022,

Instanța de apel: 19.09.2022 - 28.02.2023,

Instanța de recurs: 13.05.2023 - 18.01.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central, din 19 august 2022 pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Pîslar Ina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 322 alin.(1) Cod penal la 3 luni închisoare.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, s-a adăugat parțial termenul pedepsei neexecutate, stabilite prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 19.04.2021, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 1 lună închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 11.06.2020, sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 16.07.2020 și sentința Judecătorei Soroca, sediul Central din 07.12.2020, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani 9 luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Potrivit art.96 Cod penal, s-a amânat executarea pedepsei pentru Pîslar Ina, până la atingerea copilului minor Xxxx, a vârstei de 8 ani, cu obligarea inculpatei, ca în termenul respectiv că nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Cebotari Ruslan în privința căruia hotărârile

judecătorești în prezent nu se contestă cu recurs.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Pîslar Ina, urmărind scopul transmiterii tănuite a telefoanelor mobile către persoanele deținute în penitenciar, prin eludarea de la controlul respectiv, prin orice mijloace, care se atribuie la categoria obiectelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele și admitând survenirea lor, cunoscând cu certitudine că introducerea, transmiterea și păstrarea telefoanelor mobile în instituțiile penitenciare este interzisă, acționând intenționat, la data de 15.02.2021 s-a prezentat la Oficiul Poștal nr.10 din mun. Bălți, prin intermediul căruia către Penitenciarul nr.6 mun. Soroca, amplasat pe adresa str. Stroescu 38, a expediat un colet sub formă de o cutie din carton de culoare albă, în care se aflau și două telefoane mobile de model „Lenovo” și „Huawei”, colet care era destinat deținutului din celula nr.12 Cebotari Ruslan, a.n. 2000 - concubinului ei, care se deținea în Penitenciarului nr.6 mun. Soroca în baza sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central nr.1-72/2019 din 10.12.2019, unde executa pedeapsa cu închisoarea. Ulterior, la data de 19.02.2021, la orele 15:35, colaboratorii Penitenciarului nr. 6 mun. Soroca, inspectorii Jordan Victor și Grosu Andrei a fost curmată transmiterea tănuită de control a telefoanelor mobile persoanelor deținute în penitenciar, fapt documentat prin procesul-verbal nr.144 din 19.02.2021 de percheziție (control, cercetare) și ridicare, cu participarea deținutului Cebotari Ruslan, care nu a declarat careva obiecte interzise, unde în procesul acțiunii date, în prezența lui, în coletul expediat de către concubina sa Pîslar Ina, într-un pachet din hârtie cu făină din grâu, au fost depistate două telefoane mobile, și anume: un telefon mobil model „Lenovo”, cu nr. IMEI: 865661020882331, în care era încorporat un card de memorie micro-SD, și un telefon mobil de model „Huawei” cu nr. IMEI 357232043255874, iar conform Anexei nr.7 din Hotărârea Guvernului nr.583 din 26.05.2006 cu privire la aprobarea „Statutului executării pedepsei de către condamnați”, telefoanele mobile sunt incluse în lista obiectelor și lucrurilor interzise în penitenciar să le aibă deținuții asupra lor, să le primească prin colete, pachete cu provizii, banderole sau să le procure.

Prin acțiunile sale, Pîslar Ina a comis infracțiunea prevăzută de art. 322 alin.(1) Cod penal - *transmiterea tănuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a obiectelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat, casarea parțială a sentinței în privința lui Pîslar Ina cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Pîslar Ina să fie condamnată în baza art. 322 alin.(1) Cod penal la 4 luni închisoare. Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare, iar conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei. În rest, sentința să fie menținută.

În argumentarea apelului a indicat că instanța neîntemeiat a aplicat prevederile art. 96 Cod penal, astfel, pedeapsa stabilită cu aplicarea art.96 Cod penal, este o pedeapsă prea blândă care nu va asigura atingerea scopului prevăzut.

În privința lui Pîslar Ina persistă circumstanțe agravante, aceasta fiind condamnată la pedeapsa închisorii în repetate rânduri, totodată beneficiind de 6 ori de amânarea executării pedepsei penale reale până la atingerea copiilor minori a vârstei de 8 ani, însă cu toate acestea inculpata a continuat să comită alte acțiuni infracționale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatei Pîslari Ina trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2023, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, a apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatei Pîslar Ina în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La fel, instanța de apel a statuat că prima instanță în privința lui Pîslar Ina a ținut cont de faptul că, inculpata a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, anterior a fost condamnată, având antecedente penale nestinse, este caracterizată negativ, cât și comportamentul inculpatei în timpul și după consumarea infracțiunii, considerând că corectarea și reeducarea lui Pîslar Ina este posibilă prin stabilirea pedepsei închisorii, totodată, concluzionând că inculpata are la întreținere 3 copii minori, ultimul fiind din anul 2019, astfel, beneficiind de amânarea executării pedepsei cu închisoare până la atingerea de către copilul minor - Xxxx, a vârstei de 8 ani.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat în partea în care a solicitat aplicarea pedepsei cu închisoare inculpatei Pîslar Ina, fără aplicarea art. 96 Cod penal, care reiterând prevederile art. 96 Cod penal, a reținut că, potrivit certificatelor de naștere, Pîslar Ina, are la întreținere trei copii minori: Xxxx, Xxxx și Xxxx. Astfel, reieșind din interesul copiilor minori, care au dreptul să trăiască în familie cu mama sa, dar și ținând cont de faptul că instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă de până la 5 ani închisoare și anume în temeiul art. 85 Cod penal de 4 ani și 9 luni, prin urmare Pîslar Ina întrunește condițiile art. 96 Cod penal. Respectiv, potrivit art. 96 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a considerat posibil de amânat executarea pedepsei până la atingerea de către copilul minor Xxxx a vârstei de 8 ani, or, amânarea executării pedepsei penale în baza art. 96 Cod penal nu constituie liberarea de pedeapsa penală, dar amână executarea acesteia pe o perioadă de timp.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs procurorul, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală solicită, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea pedepsei aplicate lui Pîslar Ina prin

sentința Judecătoria Bălți, sediul Central din 19.08.2022, cu excluderea prevederilor art.96 Cod penal.

În argumentarea recursului a menționat că hotărârile judecătorești privind aplicarea în privința lui Pîslar Ina a prevederilor at. 96 Cod penal și anume amânarea executării pedepsei închisorii pînă la atingerea de către copilul minor a vârstei de 8 ani este neîntemeiată, și neproportională circumstanțelor stabilite pe cauză.

În acest context, acuzatorul de stat a indicat că în privința inculpatei persisită circumstanțe agravante, ultima fiind condamnată la pedeapsa închisorii în nenumărate ori, beneficiind de 6 ori de amânarea executării pedepsei reale pînă la atingerea copiilor minori a vârstei de 8 ani, iar necătînd la acestea Pîslari I. a continuat să comită acțiuni infracționale. Prin urmare, circumstanțele enumerate denotă iraționalitatea pedepsei penale prin prisma art. 96 Cod penal, deoarece aceasta nu va atinge scopul său legal.

Consideră că, instanțele de judecată au aplicat în privința inculpatei o pedeapsă prea blîndă în raport cu circumstanțele cauzei, iar pentru atingerea scopului pedepsei penale, de restabilire a echității sociale, corectare a celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atît de către inculpată, cât și de către alte persoane a faptelor penale, urmează ca în privința lui Pîslar Ina să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate.

7. Examinînd admisibilitatea recursului declarat în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție pînă la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 26.04.2023.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 286 din 05.10.2023, în vigoare din 28 noiembrie 2023), *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art.427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Pîslar Ina și critică hotărârea instanței de apel doar în privința lui Pîslar Ina în partea modului de punere în executare a pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal.

Motivele recurentului, precum că instanțele de fond incorect au aplicat în privința inculpatei Pîslar Ina prevederile art. 96 Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, completul de judecată îl consideră neîntemeiat.

Instanța de recurs reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpata potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Așadar, lui Pîslar Ina în baza art. 322 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 3 luni. Potrivit art. 84 alin.(4) Cod penal la pedeapsa aplicată, s-a adăugat parțial termenul pedepsei neexecutate, stabilite prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19.04.2021, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 1 lună închisoare. În temeiul art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 11.06.2020, sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16.07.2020 și sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 07.12.2020, *definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani 9 luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, totodată în baza art. 96 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost amânată până la atingerea copilului minor Xxxx, a vârstei de 8 ani, cu obligarea inculpatei, ca în perioada amânării executării pedepsei, să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.*

Potrivit art. 96 alin.(1) Cod penal, femeilor condamnate gravide și persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVI, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

(1¹) La amânarea executării pedepsei în condițiile alin.(1) din prezentul articol, instanța de judecată poate obliga persoana condamnată să îndeplinească obligațiile prevăzute la art.90 alin.(6).

(2) În cazul în care vreuna din persoanele condamnate, menționate la alin.(1), refuză să-și exercite drepturile și obligațiile părintești sau încalcă condițiile probațiunii

după avertismentul făcut de organul care exercită controlul asupra comportamentului persoanei condamnate față de care executarea pedepsei a fost amânată, instanța de judecată, la propunerea organului nominalizat, poate să anuleze amânarea executării pedepsei și să trimită persoana condamnată pentru executarea pedepsei la locul stabilit în hotărârea judecătorească.

(3) La atingerea de către copil a vârstei de 8 ani, instanța de judecată, la demersul organului de probațiune:

- a) liberează persoana condamnată de executarea părții neexecutate a pedepsei;
- b) înlocuiește partea neexecutată a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă;
- c) trimite persoana condamnată în instituția corespunzătoare pentru executarea părții neexecutate a pedepsei.

(4) Dacă în perioada amânării executării pedepsei persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85.

Aplicarea amânării executării pedepsei în condițiile art.96 Cod penal este facultativă, fiind o apreciere proprie a instanței de judecată, în baza materialelor și probelor aduse, în acest sens.

Astfel, completul de judecată reține că, în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionând că la stabilirea modalității de executare a pedepsei cu închisoarea lui Pîslar Ina, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei și anume gradul prejudiciabil al faptei comise, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, persoana celui vinovat, corect menționând că scopul pedepsei poate fi atins fără punerea în executare a pedepsei.

De asemenea, instanța conchide că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei, evidențiindu-se în acest sens atât caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, cât și personalitatea inculpatei, care a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii săvârșite, s-a căit în cele comise, are la întreținere trei copii minori, inclusiv și faptul că inculpata a fost anterior condamnată de mai multe ori, având antecedente penale nestinse, fiind caracterizată negativ, însă considerând posibil aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal - dispunând amânarea pedepsei până la atingerea de către copilul minor Xxxx a vârstei de 8 ani, concomitent obligând-o *ca în perioada amânării executării pedepsei, să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.*

Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că instanțele de fond nu au ținut cont de obligațiunile prevăzute în norma art. 96 Cod penal, și anume că în privința inculpatei Pîslar Ina persistă circumstanțe agravante, ultima fiind condamnată la pedeapsa închisorii de nenumărate ori, beneficiind de 6 ori de amânarea executării pedepsei reale până la atingerea copiilor minori a vârstei de 8 ani, totodată continuând să comită alte acțiuni infracționale, întrucât instanțele judecătorești au oferit apreciere tuturor materialelor cauzei, inclusiv luând în considerație atitudinea

inculpatei în cursul procesului penal, conduita acesteia, persoana celui vinovat care nu prezintă pericol social sporit pentru societate, care are la întreținere trei copii minori: XXXX, XXXX, XXXX.

Mai mult, în acest context, completul de judecată consideră relevant de menționat că instanța aplicând față de inculpata Pîslar Ina prevederile art.96 Cod penal, reieșind din interesele copiilor minori, care sunt la întreținerea inculpatei, care au dreptul să trăiască în familie cu mama sa, a obligat-o pe Pîslar Ina ca în termenul de amânare a executării pedepsei până la atingerea de către ultimul copil a vârstei de 8 ani să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, or, în cazul în care persoanele condamnate menționate la alin. (1) art.96 Cod penal, *refuză să-și exercite drepturile și obligațiile părintești sau încalcă condițiile probațiunii* după avertismentul făcut de organul care exercită controlul asupra comportamentului persoanei condamnate față de care executarea pedepsei a fost amânată, *instanța de judecată*, la propunerea organului nominalizat, poate să anuleze amânarea executării pedepsei și să trimită persoana condamnată pentru executarea pedepsei la locul stabilit în hotărârea judecătorească.

Completul de judecată reiterează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea celei mai severe pedepse - închisoarea, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și prin aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

În acest context, instanța consideră relevant de menționat că CtEDO în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*).

Completul de judecată consideră că, argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar sancțiunea închisorii, cu amânarea executării acesteia până la atingerea ultimului copil minor a vârstei de 8 ani, așa cum a fost stabilită de către instanța de fond și menținută de instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

De asemenea, instanța de judecată face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși

obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât instanța de apel a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor aspectelor esențiale la individualizarea pedepsei, aceasta fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, instanța atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către procurorul delegat în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pascari Inga, împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2023, în cauza penală privind-o pe *Pîslar Ina XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor